

Sygnatura akt II AKa 296/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2016 roku

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Witold Franckiewicz

Sędziowie: SSA Cezariusz Baćkowski

SSA Edward Stelmasik (spr.)

Protokolant: Aldona Zięta

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej we Wrocławiu Marka Ratajczyka

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2016 roku

sprawy **S. C. (1)**

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 5 sierpnia 2016 roku, sygn. akt III Ko 76/16

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. stwierdza, że Skarb Państwa ponosi koszty postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 5.08.2016 r. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz S. C. (1) 12.000 zł. tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za krzywdę wynikłą z wykonania kary orzeczonej w sprawie VII Ks 258/09 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze, w której w wyniku wznowienia postępowania, umorzono wobec niego postępowanie (III Ko 76/16).

Wyrok powyższy zaskarżył prokurator, zarzucając rażące naruszenie prawa materialnego a mianowicie art. 552 § 1 i 2 k.p.k. poprzez błędną interpretację polegającą na niesłusznym przyjęciu, iż wnioskodawca S. C. (1) ma prawo do należnego odszkodowania i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę z powodu wykonania w całości kary orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem sygn. akt VII Ks 258/09 z dnia 17 grudnia 2009 r. który został uchylony na skutek wznowionego postępowania wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze sygn. VI Ko 3/15 z dnia 20 lutego 2015 r. które zakończyło się umorzeniem postępowania w sprawie, wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze sygn. akt II K 176/15 na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 k.k.s. z powodu orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego sygn. SK 18/09 z dnia 18 lipca 2013 r. uchylającego przepisy o podatku dochodowym od osób fizycznych, podczas gdy kompleksowa ocena stanu prawnego w chwili orzekania kary z wyroku sygn. VII Ks 258/09 z dnia 17 grudnia 2009 roku wskazuje, iż orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego, które było podstawą umorzenia wznowionego postępowania nie funkcjonowało w tym czasie w obrocie prawnym, co w konsekwencji

wyklucza możliwość żądania odszkodowania i zadośćuczynienia po uchyleniu orzeczenia skazującego i umorzeniu postępowania.

Podnosząc tak sformułowany zarzut wniósł apelujący prokurator o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelację uznano za bezpodstawną.

I. Tak oceniając wniesiony środek odwoławczy, zauważyć na wstępie należy, że w niniejszej sprawie wszystkie okoliczności stanu faktycznego są niesporne, albowiem:

- 1) niespornym jest, że prawomocnym wyrokiem z dnia 17.12.2009 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze skazał S. C. (1) za czyn z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 2 k.k.s. na 100 stawek dziennych grzywny po 60 zł. każda (VII Ks 258/09),
- 2) powyższa kara została zamieniona na 10 miesięcy prac społecznie użytecznych z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolnej pracy na rzecz gminy J. w wymiarze po 30 godzin miesięcznie. Karę tę wykonał skazany S.C. od czerwca 2010 r. do kwietnia 2011 r. (akta V Kow 157/10),
- 3) wyrokiem z dnia 20 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze, powołując się na art. 540 § 1 p. 2 „a” k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. wznowił postępowanie w/w sprawie II Ks 28/10, uchylił wyrok o którym mowa w p. 1 niniejszego uzasadnienia i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania (sprawa VI Ko 3/15).

Podstawę tego orzeczenia stanowiły:

- a) wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18.07.2013 r. stwierdzający niekonstytucyjność art. 20 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (SK 18/09),
- b) decyzja Dyrektora Izby Skarbowej we W. z dnia 28.04.2014 r. który uchylił w całości decyzje podjęte przez U.K.S. we W. i Dyrektor Izby Skarbowej we W. 2007 i 2008 o ustaleniu S. C. (1) zryczałtowany podatek dochodowy od osób fizycznych od dochodów nieznanających pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów za 2004 rok w wysokości 64775 zł. postępowanie w tym zakresie umorzył (decyzja PD II /418 – 102/13 – MM/68/16822 – karty 4 – 7 akt VI Ko 3/15 Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze)
- 4) Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze, w związku z w/w postępowaniem, po ponownym rozpoznaniu sprawy wskazanej w p. 1 niniejszego uzasadnienia, nadał jej numer II K 176/13. Sprawę tę Prezes Sądu Rejonowego skierował na posiedzenie celem rozważenia możliwości wydania orzeczenia o umorzeniu postępowania przeciwko S. C. (1) (k. 368 akt II K 176/13). W trakcie posiedzenia odbytego w dniu 28.04.2015 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wydał postanowienie, mocą którego na podstawie art. 17 § 1 p. 2 k.p.k. w zw.z art. 113 § 1 k.k.s. umorzył postępowanie przeciwko S. C. (1) o zarzucony mu czyn z art. 56 § 2 k.k.s. i in., obciążając Skarb Państwa kosztami sądowymi (k. 383 – 386).

Powyższe postanowienie nie zostało zaskarżone i uprawomocniło się 29.05.2015 r. (k. 392 akt II K 176/15).

- 5) W dniu 24 maja 2016 r. pełnomocnik osk. S. C. (1) wniósł do Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie w łącznej wysokości 12.000 zł. w związku z wykonaniem kary o której mowa w p. 1 i 2 niniejszego uzasadnienia (III Ko 76/16 k. 1 i n).
- 6) Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze, wyrokiem z dnia 5.08.2016 r. żądanie powyższe uwzględnił, zasądzając na rzecz S. C. (1) 12.000 zł. (k. 23-28).

II. Przedstawione wyżej okoliczności, niekwestionowane przez prokuratora, świadczą o oczywistej niezasadności jego apelacji. Zważyć przecież należy, że:

1) po pierwsze – w wyniku wznowienia postępowania w sprawie II Ks 28/10, (II K 176/15 – nowy numer) po ponownym jej rozpoznaniu, Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze, postanowieniem z dnia 28.04.2015 r. powołując się na art. 17 § 1 p. 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. umorzył postępowanie przeciwko S. C. (1) o zarzucony mu czyn z art. 56 § 2 k.k.s.

Szczególnie znamienne w tym zakresie jest powołana w tym postanowieniu podstawa prawna umorzenia przedmiotowego postępowania. Mianowicie – jest nią art. 17 § 1 p. 2 k.p.k. będący konsekwencją uznania, iż zachowaniem swym nie wyczerpał osk. S. C. (1) nie tylko znamion zarzuconego mu występku z art. 56 § 2 k.k.s., lecz także cyt. „nie wypełnia znamion żadnego przestępstwa” (cytat z końcowych fragmentów uzasadnienia).

2) po drugie – skoro oskarżyciel publiczny nie zaskarżył powyższego postanowienia, tym samym zarzuty przedstawione w apelacji są dla Sądu II Instancji trudne do zrozumienia. Zważyć przecież należy, że przepis art. 552 k.p.k. nie uzależnia uprawnienia osoby niesłusznie skazanej do odszkodowania od tego, czy strony procesowe akceptują fakt wznowienia postępowania oraz czy zgadzają się z decyzją o umorzeniu postępowania przeciwko oskarżonemu. Paradoksem jest przy tym okoliczność, że in concreto apelujący nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do decyzji o umorzeniu postępowania p-ko S. C. (2) w trakcie tego merytorycznego postępowania, a czyni to dopiero podczas postępowania odszkodowawczego.

Jest więc oczywistym, że tego rodzaju zarzuty nie mogą stanowić podstawy do kwestionowania samej zasady odnoszącej się do słuszności żądania osoby niesłusznie skazanej. W samej zaś rzeczy stwierdzić należy, że Sąd Apelacyjny w pełni akceptuje zarówno stanowisko Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze o wznowieniu postępowania w sprawie II Ks 28/10 jak i orzeczenie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze podjęte w dniu 28.04.2015 r. o umorzeniu postępowania przeciwko S. C. (1).

III. Kierunek apelacji, a mianowicie fakt kwestionowania zasadności żądania S. C. (1), obliguje do rozważenia, czy przyznane mu odszkodowanie i zadośćuczynienie nie są rażąco zawyżone. Na tak postawione pytanie Sąd Apelacyjny udziela odpowiedzi przeczącej. Zważyć przecież należy, że rzecz dotyczy odszkodowania i zadośćuczynienia w łącznej wysokości 12.000 zł. za wykonywane przez 10 miesięcy prace społecznie użyteczne w wymiarze po 30 godzin w stosunku miesięcznym.

W tym stanie rzeczy zaskarżony wyrok, jako merytorycznie zasadny, utrzymano w mocy.

IV. Orzeczenie o kosztach za postępowanie apelacyjne ma oparcie w art. 554 § 4 k.p.k.

SSA Cezariusz Baćkowski SSA Witold Franckiewicz SSA Edward Stelmasik